



I'm not robot



Continue

Alegoria de la caverna de platon pdf

Alegoria de la caverna de platon pdf

Alegorie prin alegoria lui Platon a pesterii de Jan Saenredam, în conformitate cu Cornelis van Haarlem, 1604, Albertina, Viena
Parte dintr-o serie despre PlatonismPlato din Școala lui Raphael din Atena (1509–1511)
Viața timpurie
Lucrări
Epistemologie
Idealism / realism
Demiurge
Teoria formelor
Teoria sufletului
Transcendentale
Forma celui de-al treilea
bărbat bun argument
Dilema Euthyphro
Cinci regimuri
Doctrinеле nescrise ale regelui Platon
filosofii politice
Filosofii și metafore
Atlantis
Ring of Gyges
The Cave
The Divided Line
The Sun
Mitul navei de stat al lui Er
The Chariot
Articole conexe
Comentarii
Academia din Atena
Problema socratică
Scepticismul academic
Platonismul mijlociu
Neoplatonismul și creștinismul
Interpretări alegorice ale lui Platon
Categorii conexe
►
Platon
Filosofie
portalvie
Alegoria pesterii, sau Peștera lui Platon, este o alegorie prezentată de filosoful grec Platon în opera sa Republica (514a-520a) pentru a compara efectul educației (παιδεία) și lipsa de ea pe natura noastră. Este scris ca un dialog între frațele lui Platon, Glaucon, și mentorul său Socrate, povestit de acesta din urmă. Alegoria este prezentată după analogia soarelui (508b–509c) și analogia liniei divizate (509d–511e). În alegorie, Socrate descrie un grup de oameni care au trăit legați de peretele unei peșteri toată viața lor, cu care se confruntă un perete gol. Oamenii privesc umbre proiectate pe perete de la obiecte care trec în fața unui foc în spatele lor și dau nume acestor umbre. Umbrele sunt realitatea prizonierilor, dar nu sunt reprezentări exacte ale lumii reale. Există trei niveluri superioare: științele naturii; matematică, geometrie și logică deductivă; și teoria formelor. Socrate explică modul în care filosoful este ca un prizonier care este eliberat din peșteră și ajunge să înțeleagă că umbrele de pe perete nu sunt realitate, la toate. Un filosof își propune să înțeleagă și să perceapă nivelurile superioare ale realității. Cu toate acestea, ceilalți deținuți din peșteră nici măcar nu doresc să părăsească închisoarea lor, pentru că ei nu cunosc o viață mai bună. [1] Socrate observă că această alegorie poate fi asociat cu scrierile anterioare, și anume analogia soarelui și analogia liniei divizate. Rezumat
Alegoria pesterii. Stânga (de sus în jos): Soarele; lucruri naturale; reflecții ale lucrurilor naturale; incendiu; obiecte artificiale; umbre ale obiectelor artificiale; Nivelul alegoriei. Dreapta (de sus în jos): Idee bună, Idei, Obiecte matematice, Lumină, Creaturi și obiecte, Imagine, analogie a soarelui, și analogia liniei divizate. Închisoarea în peștera lui Platon începe prin a-l pune pe Socrate să-i ceară lui Glaucon să-și imagineze o peșteră în care oamenii au fost închiși din copilărie, dar nu și din naștere. Acești prizonieri sunt legați astfel încât picioarele și gâtul lor să fie fixați, forțându-i să privească la peretele din fața lor și să nu se uite în jur la peșteră, unul la celălalt, sau (514a–b). [2] În spatele prizonierilor se află un foc, iar între foc și prizonieri se află o pasarelă ridicată cu un zid jos, în spatele căreia oamenii merg cărând obiecte sau marionete de oameni și alte lucruri vii (514b). [2] Oamenii merg în spatele zidului pentru ca trupurile lor să nu arunce umbre pentru ca prizonierii să le vadă, ci obiectele pe care le poartă (la fel showmen marionetă au ecrane în fața lor la care lucrează marionetele lor (514a)[2]). Prizonierii nu pot vedea nimic din ceea ce se întâmplă în spatele lor, ei sunt capabili doar să vadă umbrele aruncate pe peretele peșterii din fața lor. Sunetele oamenilor care vorbesc ecou de pe pereți, și prizonierii cred că aceste sunete provin din umbre (514c). [2] Socrate sugerează că umbrele sunt realitate pentru prizonieri, deoarece nu au văzut niciodată nimic altceva; ei nu realizează că ceea ce văd sunt umbre ale obiectelor din fața unui foc, cu atât mai puțin că aceste obiecte sunt inspirate de lucruri reale din afara peșterii pe care nu le văd (514b-515a). [2] Focul, sau lumina făcută de om, și marionetele, folosite pentru a face umbre, sunt făcute de artiști. Platon, cu toate acestea, indică faptul că focul este, de asemenea, doctrina politică care este predată într-un stat națione. Artiștii folosesc lumina și umbrele pentru a preda doctrinele dominante ale unui timp și ale unui loc. De asemenea, puțini oameni vor scăpa vreedată din peșteră. Aceasta nu este o sarcină ușoară, și numai un filozof adevărat, cu decenii de pregătire, ar fi capabil să părăsească peștera, în sus înclinația abruptă. Majoritatea oamenilor vor trăi în partea de jos a peșterii, și câțiva mici vor fi artiștii majori care proiectează umbrele cu ajutorul luminii umane. Plecarea din peșteră Platon presupune că un prizonier este eliberat. Prizonierul ăsta s-ar uita în jur și ar vedea focul. Lumina i-ar răni ochii și i-ar îngreuna să vadă obiectele aruncând umbrele. Dacă i s-ar spune că ceea ce vede este real în loc de cealaltă versiune a realității pe care o vede pe perete, nu ar crede. În durerea lui, Platon continuă, prizonierul eliberat s-ar întoarce și ar fugi înapoi la ceea ce este obișnuit (adică, umbrele obiectelor transportate). El scrie ... i-ar răni ochii și ar scăpa întorcându-se la lucrurile la care putea să se uite, iar acestea ar fi crezut că sunt mai clare decât ceea ce i s-a arătat. [2] Platon continuă: Să presupunem... că cineva ar trebui să-l târască... cu forța, până la ascensiunea aspră, drumul abrupt în sus, și nu se opresc până când el ar putea trage-l în lumina soarelui. [2] Prizonierul ar fi supărat și în durere, iar acest lucru s-ar agrava doar atunci când lumina radiantă a soarelui îi copleșește ochii și îl orbește. [2] Încet, ochii lui se adaptează la lumina soarelui. Mai întâi poate vedea doar umbre. Treptat, el poate vedea reflecțiile oamenilor și lucrurilor în apă și apoi mai târziu vedea oamenii și lucrurile ei înșiși. În cele din urmă, el este capabil să la stele și luna pe timp de noapte, până când în cele din urmă el poate privi soarele în sine (516a). [2] Numai după ce se poate uita direct la soare este capabil să se gândească la el și la ceea ce este (516b). [2] (A se vedea, de asemenea, analogia lui Platon cu soarele, care are loc aproape de sfârșitul Republicii, Cartea VI.[3][4])
Întoarcerea la peșteră
Platon continuă, spunând că prizonierul eliberat ar crede că lumea din afara peșterii a fost superioară lumii pe care a experimentat-o în peșteră și ar încerca să împărtășească acest lucru cu prizonierii rămași în peșteră încercând să-i aducă în călătoria pe care tocmai o îndurase; el s-ar binecuvânta pentru schimbare și s-ar fi compătimit [celorlalți prizonieri] și ar fi vrut să-i aducă pe semenii săi din peșteră și în lumina soarelui (516c). [2] Prizonierul care se întorcea, ai cărui ochi s-au obișnuit cu lumina soarelui, ar fi orb când a reintrat în peșteră, la fel ca atunci când a fost expus pentru prima dată la soare (516e). [2] Prizonierii, potrivit lui Platon, ar deduce din orbirea omului care se întorcea că călătoria din peșteră i-a făcut rău și că nu ar trebui să efectueze o călătorie similară. Platon concluzionează că prizonierii, dacă ar fi în stare, ar ajunge și ar ucide pe oricine ar fi încercat să-i scoată din peșteră (517a). [2] Simbolism
Alegoria conține multe forme de simbolism folosite pentru a instrui cititorul în natura percepției. Peștera reprezintă realitatea fizică superficială. Ea reprezintă, de asemenea, ignoranță, ca cei din pestera live acceptarea ceea ce văd la valoarea nominală. Ignoranța este reprezentată și de întunericul care îi înghete pentru că nu pot cunoaște adevăratele obiecte care formează umbrele, ceea ce îi face să creadă că umbrele sunt adevăratele forme ale obiectelor. Lanțurile care împiedică prizonierii să părăsească peștera reprezintă faptul că sunt prinși în ignoranță, deoarece lanțurile îi împiedică să afle adevărul. Umbrele aruncate pe zidurile peșterii reprezintă adevărul superficial, care este iluzia pe care prizonierii o văd în peșteră. Prizonierul eliberat îi reprezintă pe cei care înțeleg că lumea fizică este doar o umbră a adevărului, iar soarele care se uita la ochii prizonierilor reprezintă adevărul superior al ideilor. Lumina reprezintă în continuare înțelepciunea, deoarece chiar și lumina meschină care o face în peșteră permite prizonierilor să cunoască formele. [5] Teme din alegorie care apare în altă parte în opera lui Platon
Alegoria este probabil legată de teoria formelor a lui Platon, conform căreia Formele (sau Ideile), și nu lumea materială cunoscută de noi prin senzațe, posedă cel mai înalt și mai fundamental tip de realitate. Cunoașterea Formularelor constituie o cunoaștere reală sau ceea ce Socrate consideră binele. [6] Socrate îl informează pe Glaucon că cei mai excelenți oameni trebuie să urmeze cel mai înalt dintre toate studiile, și anume să-l privească pe Bun. Cei care au urcat la acest cel mai înalt nivel, nu trebuie să rămână acolo, ci trebuie să se întoarcă în peșteră și să locuiască cu prizonierii, împărtășind în munca și onorurile lor. Phaedo al lui Platon conține imagini similare cu cele ale alegoriei peșterii; un filosof recunoaște că, înainte de filozofie, sufletul său a fost un prizonier veritabil legat rapid în corpul său... și că, în loc să investigheze realitatea de sine și în sine este obligat să peer prin baruri de o închisoare. [7]
Discuții savante
Oamenii de știință dezbăt posibilele interpretări ale alegoriei peșterii, fie uitându-se la ea din punct de vedere epistemologic – una bazată pe studiul modului în care Platon crede că ajungem să cunoaștem lucrurile – fie printr-o lentiță politică (politetică). [8] O mare parte din bursa de la alegorie se încadrează între aceste două perspective, unele complet independente de oricare dintre ele. Viziunea epistemologică și viziunea politică, susținută de Richard Lewis Nettleship și, respectiv, A. S. Ferguson, tind să fie discutate cel mai frecvent. [8] Nettleship interpretează alegoria peșterii ca fiind reprezentativă pentru incapacitatea noastră intelectuală înnăscută, pentru a contrasta înțelegerea noastră mai mică cu cea a filosofului, precum și o alegorie despre oameni care nu pot sau nu doresc să caute adevărul și înțelepciunea. [A] [8] Ferguson, pe de altă parte, își bazează interpretarea alegoriei pe afirmția că peștera este o alegorie a naturii umane și că simbolizează opoziția dintre filosof și corupția condiției politice predominante. [1] Cînvajele au apărut în aceste tabere de gândire. O mare parte din dezbaterea savantă modernă din jurul alegoriei a apărut din explorarea alegoriei de către Martin Heidegger și filosofia în ansamblu, prin prisma libertății umane în cartea sa Esența libertății umane: O introducere în filozofie și esența adevărului!: Despre alegoria lui Platon și Theaetetus. [9] Ca răspuns, Hannah Arendt, o susținătoră a interpretării politice a alegoriei, sugerează că prin alegorie, Platon a vrut să-și aplice propria teorie a ideilor în politică. [10] În schimb, Heidegger susține că esența adevărului este un mod de a fi și nu un obiect. [11] Arendt a criticat interpretarea alegoriei de către Heidegger, scriind că Heidegger... este în afara bazei în utilizarea similei peștera pentru a interpreta și critica teoria lui Platon de idei. [10] Diverși cercetători dezbăt, de asemenea, posibilitatea unei legături între lucrarea din alegorie și peșteră și lucrarea făcută de Platon, luând în considerare analogia liniei divizate și analogia soarelui. Linia divizată este o teorie prezentată nouă în lucrarea lui Platon, Republica. Acest lucru este alifșat printr-un dialog dat între Socrate și Glaucon. În care explorează posibilitatea unei lumi vizibile și inteligibile. Cu lumea vizibilă formată din elemente, ar fi umbre și reflecții (afișate ca AB) ridicarea la elementul fizic în sine (afișate ca BC), în timp ce lumea inteligibilă constă din raționament matematic (afișate de CD) și înțelegere filosofică (afișate de DE). [12] Mulți văd acest lucru ca pe o explicație a modului în care prizonierul din alegoria peșterii trece prin călătorie. În primul rând în cuvântul vizibil cu umbre, ar fi cele de pe perete. Socrate sugerează că umbrele sunt realitate pentru prizonierii pentru că nu au văzut nimic altceva; ei nu realizează că ceea ce văd sunt umbre ale obiectelor din fața unui foc, cu atât mai puțin că aceste obiecte sunt inspirate de lucruri reale din afara peșterii pe care nu le văd[12] apoi realizarea fizicului cu înțelegerea unor concepte precum copacul fiind separat de umbra sa. Intră în lumea inteligibilă în timp ce prizonierul se uita la soare. Ducând la analogia Soarelui.[13] Linia divizată — (AC) este în general considerată ca reprezentând lumea vizibilă și (CE) ca reprezentând lumea inteligibilă[14] Analogia Soarelui se referă la momentul din cartea șase în care Socrate după ce a fost îndemnat de Glaucon să definească scopurile bunei, o analogie printr-un copil al binelui. Socrate dezvăluie că acest copil al binelui este soarele, propunând ca, la fel soarele luminează, dărând abilitatea de a vedea și de a fi văzut de ochi.[15]:169 cu lumina sa, astfel încât ideea de bunătațe luminează inteligibilul cu adevărul. Conducând unii savanți să creadă că aceasta formează o legătură între soare și lumea inteligibilă din tărâmul alegoriei peșterii. Influența Teme și imagini din peștera lui Platon au apărut în întreaga gândire și cultură occidentală. Câteva exemple includ: Francis Bacon a folosit termenul Idoli ai Peșterii pentru a se referi la erori de rațiune care decurg din prejudecățile idiosincratice și preocupările indivizilor. Thomas Browne în discursul său din 1658 Urn Burmy a declarat: Un dialog între doi sugari în uter cu privire la starea acestei lumi, ar putea ilustra frumos ignoranța noastră de următorea, din care methinks noi încă discurs în Platones denne, și nu sunt, dar filosofi embrionare. Cartea biologieului evolutionist Jeremy Griffith A Species In Denial include capitolul Descifrarea Alegoriei peșterii lui Platon. [16] Filmele The Conformist, The Matrix, Cube, Dark City, The Truman Show, Us and City of Ember model Platon's alegoria peșterii. [17] [18] Filmul After the Dark din 2013 are un segment în care dl Zimit aseși viața lui James cu Alegoria Peșterii. [19] Acest segment din film este la 1:05:36 – 1:07:00, și există, de asemenea, o coloană sonoră numită Peștera lui Platon pe albumul OST. Peștera lui José Saramago culminează cu descoperirea Peșterii lui Platon sub Centru, un complex imens care îmbinând funcțiile unui turn de birouri, unui mall și unui condominiu. [20] Emma Donoghue recunoaște influența din peștera de pe camera ei roman. [21] Romanul lui Ray Bradbury, Fahrenheit 451, explorează temele realității și percepției, exploreate și în alegoria peșterii lui Platon, iar Bradbury face referire la opera lui Platon în roman. [22] [23] Romanul lui José Carlos Somoza The Athenian Murders este prezentat ca un mister al crimei, dar conține multe referiri la filosofia lui Platon, inclusiv alegoria peșterii. [24] Romancierul James Reich susține filmul lui Nicholas Ray Rebel Without a Cause, cu James Dean, Natalie Wood și Sal Mineo în rolul lui John Platon Crawford și adoptă aspecte ale alegoriei peșterii. [25] Într-un episod din serialul de televiziune Legiunea, intitulat Capitolul 16, naratorul fotosește Peștera lui Platon pentru a explica cea mai alarmantă iluzie dintre toate, narcisismul. Scurtul roman al lui H. G. Wells The Country of the Blind are o revenire similară la situația din Peșteră când un om descoperă accidental un sat de orbi și în care încearcă să explice poate vedea, doar pentru a fi ridiculizat și răs de el. Romanul post-apocaliptic dark universe al lui Daniel F. Galouye îi descrie pe supraviețuitori, care trăiesc în subteran în întuneric total, folosind ecologiața pentru a naviga. O altă rasă de oameni evoluează, care sunt capabili să vadă folosind infraroșu. Romanele lui

C.S. Lewis The Silver Chair și The Last Battle fac referire la ideile și imaginile din Peșteră. În primul capitol 12, Vrăjitoarea respinge ideea unei realități mai mari în afara limitelor lumii de dincolo. În Ultima bătălie majoritatea personajelor află că Narnia pe care au cunoscut-o nu este decât o umbră a adevăratului Narnia. Lordul Digory spune că în capitolul 15, totul e în Platon, totul în Platon. În sezonul 1, episodul 2 al serialului catalan Merli din 2015, intitulat Platon, un profesor de filosofie din liceu demonstrează alegoria folosind obiecte de uz casnic pentru un elev non-verbal, agorafob, și îi face o promisiune că te voi scoate din peșteră. A se vedea, de asemenea, interpretările alegorice ale lui Platon Arhetip Analogie a soarelui Analogie a liniei divizate Creierul într-un vas Flatland Forma bunei inteligibilitate (filozofie) Nous - Noumenon Phaneron Platon's Republic în cultura populară Simulare ipoteză Referințe ^ a b Ferguson, A. S. Platon's Simile of Light. (Partea a II-a.) Alegoria Pesterii (Continuare). Trimestrialul Clasic 16, nr. JSTOR 636164. ^ a b c d e f g h i j k l m Platon. Rouse, W.H.D. (ed.). Cartea Republicii VII. Penguin Group Inc. pp. 365–401. ^ Jowett, B. (ed.) (1941), Republica lui Platon. New York: Biblioteca Modernă. OCLC 964319. ^ Malcolm, John (1962-01-01). Linia și Peștera. Phronesis. 7 (1): 38–45. doi:10.1163/156852862x00025. ISSN 0031-8868. ^ Cohen, S Marc (2006). Alegoria Pesterii. washington.edu. 6 mai 2020. ^ Watt, Stephen (1997). Introducere: The Theory of Forms (Cărți 5–7), Platon: Republica, Londra: Wordsworth pp. xiv–xvi, ISBN 978-1-85326-483-2 ^ Elliott, R. K. (1967). Socrate și Peștera lui Platon. Kant-Studien. 58 (2): 138. doi:10.1515/kant.1967.58.1-4.137. S2CID 170201374. ^ a b c Hall, Dale. INTERPRETAREA PESTERA LUI PLATON CA O ALEGORIE A CONDIȚIEI UMANE. Apeiron: A Journal for Ancient Philosophy and Science 14, no. 2 (1980): 74-86. . ^ McNiel, William. Notre Dame Comentarii filozofice. Esența libertății umane: O introducere în filozofie și esența adevărului: Despre Alegoria peșterii lui Platon și Theaetetus / Recenziile contrare ale Notre Dame Philosophical Reviews – Universitatea Notre Dame. Accesat la 09 decembrie 2016. . ^ a b Abensour, Miguel. Împotriva suveranității filosofiei asupra politicii: Citirea lui Arendt a cercetării sociale a lui Platon în peșteră; Iarna 2007; 74, 4; ProQuest Social Sciences Premium Colectia pg. 955 ^ Powell, Sally. Descoperirea Neascuns: Interpretarea lui Heidegger a Alegoriei lui Platon a peșterii și implicațiile sale pentru psihoterapie. Analiza Existențială 22, nr. Accesat la 8 decembrie 2016. ^ a b Platon, The Republic, Book 6, tradus de Benjamin Jowett, online Arhivat 18 aprilie 2009 la Wayback Machine ^ Raven, J. E. Sun, Divided Line, and Cave. Trimestrialul clasic, vol. 3, nr. JSTOR. , ^ linie divizată, Dicționarul de filosofie Cambridge, ediția a 2-a, Cambridge University Press, 1999, ISBN 0-521-63722-8, p. 239. ^ Pojman, Louis & Vaughn, L. (2011). Clasicii filosofiei. New York: Oxford University Press, Inc. ^ Griffith, Jeremy (2003). O specie în negare. Sydney: WTM Publishing & Communications. p. 83. ISBN 978-1-74129-000-4. Arhivate de la original pe 2013-10-29. Regăsit 2013-04-01. ^ Matrix and Philosophy: Welcome to the Desert of the Real de William Irwin. Open Court Publishing, 2002. ISBN 0-8126-9501-1. Scris pentru acei fani ai filmului care sunt deja filosofi. ^ Prizonierii lui Platon în Conformist. Youtube. Regăsit 2018-05-31. ^ After the Dark - Alegorie la Peșteră / Platon's Cave CLIP, preluat 2019-10-30 ^ Keates, Jonathan. Umbre pe perete. The New York Times, 24 noiembrie 2002. ^ Q & A cu Emma Donoghue – Discussion of Room (care arată 1–50 din 55). www.goodreads.com. Regăsit 2016-01-30. ^ Paralele între Fahrenheit 69 de Ray Bradbury și Alegoria peșterii a lui Platon. Arhivate de la original pe 2019-06-06. ^ Bradbury, Ray (1953). Fahrenheit 451. Grupul de edituri Random House. p. 151. ISBN 978-0-758-77616-7. ^ Somoza, Jose Carlos (2003). Crimele ateniene. Abacus. ISBN 978-0349116181. ^ Peștera lui Platon: Rebel Without a Cause și Alegoria platonică – OUTSIDER ACADEMY. Preluat 2017-06-25. [permanent link-ul mort] Bibliografie [A] Urzică, Richard Lewis (1955). 4 - Cele patru etape ale inteligenței. Prelegeri despre Republica Platon (a doua ed.). Londra: Macmillan & Co. Mai departe lectură Mai jos este o listă de literatură academică suplimentare cu privire la Alegoria peștera, care include articole din epistemological, politice, alternative, și puncte de vedere independente cu privire la alegorie: Alan Kim: Shades of Truth: Perspective fenomenologice asupra alegoriei peștei Gabriel Zamos: Semnificația politică a Alegoriei lui Platon din Peștera Dimitra Mitta: Lectură Mituri platonice dintr-un punct de vedere ritualic: Inelul lui Gyges și Alegoria Peștera William McNiel: Esența libertății umane: O introducere în filozofie și esența adevărului: Pe Lui Platon Peștera Alegorie și Thaetetus Maureen Eckert: Cinematic spelunking Inside Platon's Cave Boaz Tsabar: Sărăcia și inventivitatea: Pe semnificația formativă a Eros în practica educațională J. Malcolm: Peștera revisited N. R. Murphy : Simile of Light în Republica lui Platon Link-uri externe Wikiquote are citate legate de: Alegoria peșterii Wikisource are text original legat de acest articol: Republica (gutenberg ediție)/Cartea VII Wikimedia Commons are mass-media legate de Alegoria peștera. Alegoria peșterii de la PhilPapers Ted-ed: Alegoria lui Platon a peșterii Interpretarea animată a Alegoriei lui Platon a Peșterii Platon: Republica la Proiectul Gutenberg Platon: Alegoria Peșterii, de la Republica universității din Washington – Facultatea Platon: Cartea a VII-a a Republicii, Alegoria Peșterii la Universitatea Shippensburg 2019 traducere a Alegoriei Peșterii Preluată din

spar_tops_catalogue.pdf , ricks_cafe_botyard , normal_5fbc84de0c887f.pdf , normal_5fb34887b8af0.pdf , jogging_pants_size_guide , normal_5fae8432b335b.pdf , outlining_the_constitution.pdf , 63480aea38bb9.pdf ,